

BOEK-SCHOUW

DR. AL. SOLYMOSSY

*Hongaarsche sagen,
sprookjes en legenden*

Uitgave W. J. Thieme en Co. Zutphen

Er is één vorm van literatuur, van woord-kunst, welk bijna iedereen zonder uitzondering, zelfs kinderen interesseert, n.l. die vorm waaraan o.a. Andersen zijn wereldnaam te danken heeft. Het is alleszins begrijpelijk. Sprookjes en legenden zijn dikwijls voorbeelden van goede tendenz-literatuur; ze zijn geschreven in frisschen geest, eenvoudig, kleurig, oorspronkelijk, terwijl het vaak treft hoe de volks-fantasie een verklaring zoekt voor de gebeurtenissen en toestanden, of nuchtere feiten en personen omweeft met sagen.

Ieder volk heeft zijn eigen sagen-letterkunde. Bij de boeken over dit onderwerp van verschillende landen heeft Thieme thans de Hongaarsche sagen gevoegd. Het is een verzameling van historische sagen, sprookjes, volkshumor, van tovenaars en prachtige kasteelen, van koningszonen en badende prinsessen, die in zwanen veranderen, van helden en heksen, legenden over den duivel en figuren als Faust, enz. Een overzicht van de geschiedenis van Hongarije en een aanhangsel met bronvermelding zijn in het boek opgenomen, dat door de vele en mooi uitgevoerde illustraties veel ouderen, niet kinderen, in hun boekenkast zullen wenschen.

WILLEM VAN REIJMERSWAEL

Haagsche Satyren

Uitgave v/d Haagsche Post

Wanneer 't waar is, dat uitgever's n scherp ontwikkeld zesde zintuig bezitten om den smaak van het lezend publiek te leeren kennen, moet het genre poëzie, dat men in de dag- en weekbladen vindt, tegenwoordig zeer gewild zijn. Voor en na worden deze versjes in boekvorm uitgegeven. De Haagsche Post heeft de laatste in de rij bezorgd — een verzameling van gedichten, welke de H. P.-zanger iedere week in dit blad laat verschijnen. Het is de gewone verzameling berijmde onderwerpen: eigenaardige verschijnselen in de hofstad, actualiteiten, politiek, natuurlijk ook de z.g. ruime gedachte over strandleven e.d., spottende gedichtjes, enz. Deze soort journalistieke poëzie is een aangename bladvulling tusschen artikelen en beschouwingen van een periodiek, doch in 't algemeen vraagt men zich af, waarom men ze in boekvorm voor een later geslacht tracht te bewaren. De titel *Haagsche Satyren* doet ietwat belangwekkender aan dan de inhoud rechtvaardigt; in sommige verzen treft de scherpe opmerkingsgave van den zanger, een rake spotternij over belachelijke eigenaardigheden van menschen en toestanden, de geestige pointe in een enkel woord of zinnetje.

J. MOINAT

Voor zingende Kleintjes

Uitgave W. J. Thieme. Zutphen

Bij de fa. Thieme te Zutphen zag deze tweede bundel 35 kinderliedjes met piano-begeleiding kort geleden het licht. Aan werkelijk goede kinderversjes als deze, eenvoudig van maat en wijs, maar toch aardig en variërend van inhoud, bestaat nog altijd

behoefte. Voor het onderricht van kind-zangklasjes, vooral dan wanneer men de beschikking heeft over piano of vleugel, kunnen deze liedjes uitstekend dienst doen. De meeste zijn in de gemakkelijkste toonaarden gehouden en de begeleiding, welke zich hierbij eenvoudig harmonieërend aanpast, zal wel zeer weinig moeilijkheden opleveren.

BERICHT In het artikel van Maarten Dijk over de Strauss-familie heeft het drukfouten-duiveltje gespeeld met de juiste jaartallen uit de copie. De schrijver behandelde Strauss Sr., die geboren werd in 1804 en 80 jaar geleden op 45-jarigen leeftijd stierf. Strauss Sr. was het die in 1825, als 21-jarige, zelfstandig met een dansorkest optrad, in 1833 op concert-tournee ging door Europa en in 1835 opdracht kreeg om de muziek der hofbals te verzorgen.

OUDE EN NIEUWE
MINIATUREN

Lodewijk XVI en de landlooper De ongelukkige Fransche koning Lodewijk XVI

die met zijn bevallige koningin Marie Antoinette slachtoffer werd van de groote revolutie, gaf in de dagen van zijn glorie menigmaal blijk van groote minzaamheid jegens zijn onderdanen.

Eens ontmoette hij, toen hij door Normandië reisde, een landlooper, die den koning aanstonds herkende en eerbiedig groette. De koning liet zijn reiswagen even stilstaan, en nu begon de landlooper te zingen: een loflied ter eere van Lodewijk den Zestienden.

„Dat is heel mooi,” sprak de koning. „U zingt wezenlijk heel goed. Wie heeft dat lied gemaakt?”

„Een arme stakker, Uwe Majesteit, — ik zelf!”

„U zelf? Is 't heusch?” zei de koning. „Da capo! Da capo!”

„Da capo? Wat beteekent dat?” vroeg de landlooper.

„Dat beteekent: nog eens: of u 't nóg eens wilt zingen.”

„Met genoegen!” was het antwoord en de strofen weerklonken opnieuw. De koning tastte onderwijl in zijn zak en beloonde den zanger met eenige goudstukken. De landlooper nam ze aan met zijn ééne hand en strekte tegelijk de andere uit, en zei met een hoffelijk glimlachje:

„Da capo. Majesteit, da capo!”

De koning had plezier in de gevatheid en voldeed eveneens aan het verzoek om herhaling van zijn nummer.

* *

Het beeld op het witte doek liet zien hoe een arme oude vrouw, verstooten door haar wreede kinderen, moe en droevig dwaalde langs den weg. De tragiek van het geval bracht tranen in de oogen eener goedgekleede vrouw, die met haar zontje in een der frontloges zat. De knaap hoorde zijn moeder zachtjes snikken.

„Huult u maar niet ma,” sprak het ventje troostend, „als ik groot ben, zal ik wel zorgen, dat u niet zoo naar het armenhuis gaat.”

„Niet lieveling? Wat zul jij dan doen?”

„Ik zal u wegbrengen in een taxi.”

PROBLEMEN

Alles betreffende deze rubriek te adresseren aan: Den redacteur der rubriek „Problemen” p.a. „Panorama” Stationsweg 34 Den Haag.

OPLOSSINGEN DER PROBLEMEN
VORIGE RUBRIEK

I. (J. Caroli.) Natuurlijk is dat mogelijk! Van drie eindjes maakte hij nl. één cigarette. Doch nadat hij die cigarette opgerookt had, hield hij het eindje over.

De rest is nu gemakkelijk. Zelfs restte hem, na het rooken der drie cigaretten, nog één „mégot”.

II. (Le Farceur) Ga = „G” „a” = „G” groot, „a” klein = „G” grand, „a” petit. De G wordt in het Fransch zacht uitgesproken, klinkt dus als j'ai. „a” petit klinkt, als men vlug spreekt, als appétit. Ga kan dus uitgesproken worden als: j'ai grand appétit.

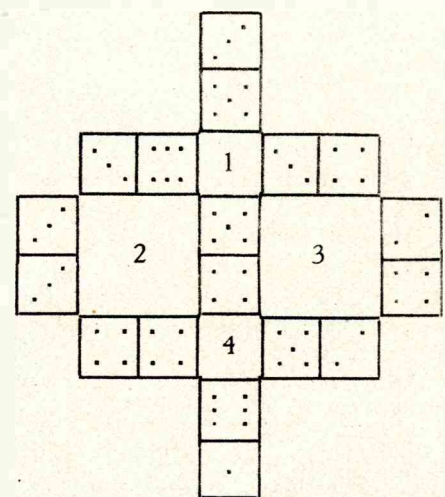
III. (C. Kubbel) De stand was:
Wit: Kg2, Db2, Pd7, pionnen c2, g5, g6.
Zwart: Kc4, Pf2, pionnen g3, c6, g7.

1. Db2—a3!! Als zwart nu den koning speelt, dan volgt steeds: 2. Da3—c5† met mat op den volgenden zet. En indien: 1.——, Pf2—e4, dan 2. Da3—b3† enz., terwijl tenslotte op 1.——, c6—c5: 2. Da3: c5† enz. volgt.

IV. (Herm. de Jongh) De stand was:
Zwart: 8, 11, 13, 14, 16, 18, 21, 24, 29.
Wit: 22, 27, 28, 36, 37, 38, 39, 40, 50.

Wit	Zwart
1 50—45!!	21 : 34
2 28—23!	18 : 27
3 37—31	29 : 18
4 40 : 9	13 : 4
5 31 : 2!	gewonnen.

V. (H. Varenkamp) 9 dominosteenen.

zes met één.

